

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในยุคของการบริหารจัดการศึกษาไทย ในปัจจุบัน ท่ามกลางกระแสแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไข การปรับเปลี่ยนการแข่งขัน เพื่อสร้างข้อได้เปรียบ และความมุ่งมั่นของสังคมที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว รุนแรง และมีความหลากหลายนั้น ต่างก็ส่งผลกระทบต่อวงวิชาชีพ โดยเฉพาะด้าน การศึกษาซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนบริบท และโครงสร้างการบริหารของการบริหาร จัดการศึกษาภายใต้สาระแห่งบทบัญญัติของกฎหมายการศึกษาที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542” เป็นการจัดโครงสร้างการบริหารการศึกษาโดยยึดหลักของการมี เอกภาพเชิงนโยบายหลากหลายในการปฏิบัติ โดยเน้นระบบการกระจายอำนาจและการยึดหลัก การมีส่วนร่วม ของท้องถิ่นเป็นสำคัญ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นได้เสนอแนวคิดและวิธีการจัดการศึกษาที่ทำหลายด้านจึงเป็นเสมือนกฎหมาย ปฏิรูปการศึกษา ดังจะเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ให้ความสำคัญกับ การปฏิรูปในด้านต่างๆ คือ ปฏิรูประบบการศึกษาให้สอดคล้องซึ่งกันและกันทั้งระบบ ปฏิรูปแนว การจัดการศึกษาโดยให้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ปฏิรูปหลักสูตรและเนื้อหาสาระวิธีการจัด กระบวนการเรียนรู้ทั้งในระบบ และนอกระบบโรงเรียน ปฏิรูประบบการบริหารและการจัด การศึกษาทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น และเอกชน โดยเน้นเรื่องการกระจาย อำนาจและการมีส่วนร่วม ปฏิรูประบบครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มุ่งเน้นให้มี การยกระดับสถานภาพของวิชาชีพครูการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพครู ปฏิรูประบบทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา เพื่อระดมทรัพยากรมาใช้ในการศึกษา ปฏิรูประบบประกันคุณภาพ การศึกษาเน้นเรื่องของการประกันคุณภาพภายในและให้มีการรับรองและประเมินผลมาตรฐาน จากองค์กรภายนอก และปฏิรูปสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามุ่งให้มีการผลิตใช้สื่อและ เทคโนโลยีในรูปแบบที่หลากหลายที่มีคุณภาพ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545) การปฏิรูป การศึกษาเป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้คนไทย ที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ เป็นคนดี เก่ง มีความสุข การพัฒนาคนไทยให้ มีคุณภาพต้องอาศัยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมด้วยระบบ

บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เต็มศักยภาพ (ประหยัด คุ่มค่า) ลดขั้นตอนการบริหาร มีบุคลากรมืออาชีพ บริหารงบประมาณด้วยความโปร่งใสและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สมรรถนะการบริหารงานถือเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องมี เพราะว่าการบริหารงานในหน้าที่เป็นงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำพาให้บุคลากรที่อยู่สถานศึกษาได้เรียนรู้ยึดถือเป็นปฏิบัติ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีคุณลักษณะดังกล่าวครบถ้วน

สถานศึกษาจึงต้องมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และบังเกิดประสิทธิผล มีศักยภาพรองรับการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาจากรัฐได้อย่างแท้จริง ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545) ผู้มีบทบาทสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากเป็นผู้จัดการทางการศึกษา เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆ ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษา และความคาดหวังของสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ถ้าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการครองตน ครองคน ครองงาน ย่อมเป็นบุคคลที่มีสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ได้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน สมรรถนะของผู้บริหารถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารที่มีคุณภาพในการบริหารจัดการที่รอบรู้เชี่ยวชาญ ลักษณะของการบริหารต้องปรับให้สอดคล้องกับลักษณะขององค์กรที่เปลี่ยนไป โดยต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำสูง มีความรอบรู้ สามารถช่วยเหลือแนะนำ และเป็นที่ยึดผู้ร่วมงาน สถานศึกษานับเป็นหน่วยขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาที่สำคัญโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแกนนำพาจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีภาระรับผิดชอบในการบริหารจัดการให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม สามารถจัดกิจกรรมทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะที่เป็นที่น่าเชื่อถือศรัทธาในการส่งเสริม สนับสนุนผลักดัน กระตุ้นและจัดการให้ครู นักเรียน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายหรือเป็นการรับผิดชอบภาระงาน และใช้ความสามารถที่เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทที่ปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จอย่างโดดเด่นกว่าผู้อื่น ซึ่งเรียกว่าสมรรถนะ (Competency) นั้นเอง

ในปัจจุบันการปฏิบัติงานในสถานศึกษาเน้นให้สมาชิกเป็นส่วนหนึ่งของทีม และสายการบริหารนิยมแบบราบมากกว่าเป็นแบบปิรามิด ตลอดจนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน โดยยึดกิจกรรมที่ดำเนินการกับผู้เรียนเป็นสำคัญจะสามารถช่วยให้

การทำงานบังเกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการคุณภาพและสนับสนุนการพัฒนา ปรับปรุงสิ่งต่างๆ อย่างต่อเนื่อง หรืออาจกล่าวได้ว่าสมรรถนะนั้นเป็นอาวุธสำคัญคู่กายที่มีอยู่ในตัวตนของผู้บริหารสถานศึกษามีอานซีอันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) จึงเข้ามามีบทบาทและถูกนำมาใช้ ในการจัดการสถานศึกษาศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เหตุเพราะการกำหนดสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกำหนดให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของหน่วยงาน อีกทั้งยังนำหลักการแนวคิดมาใช้ในกระบวนการด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในหลายมิติ (อภาร ภูวิทย์พันธุ์, 2548, คำนำ) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องใช้ความสามารถที่มีอยู่และที่ซ่อนเร้นอยู่มาบริหารจัดการการศึกษาและภาระงานที่รับผิดชอบอยู่ให้บังเกิดผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนกีฬาซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการผลิตนักกีฬา ในขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนางานวิชาการควบคู่กันไปด้วย

โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาในจังหวัดแพร่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดกำแพงเพชร โรงเรียนกีฬาจังหวัดเชียงราย และโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในระบบให้เป็นไปตามสาระบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถือเป็นองค์กรทางการศึกษาหรือหน่วยงานของสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ความสามารถ ประกอบกับโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือทุกแห่งก็ต้องยึดถือกฎ ระเบียบ แนวนโยบายในการบริหารจัดการศึกษาของรัฐเป็นสำคัญ การดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเน้นความสามารถด้านกีฬาควบคู่กับการเรียนด้านวิชาการ เพื่อความอยู่รอดของโรงเรียนขึ้นอยู่กับกรยอมรับจากผู้ปกครองด้วยคุณภาพและความเข้มแข็งด้านวิชาการด้วยเช่นกันซึ่งถือว่าเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ ดังนั้นโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือที่มีความสามารถในการบริหารจัดการผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพทางกีฬาก็จะส่งผลถึงความมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมตลอดจนได้รับความนิยมนจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเล่าเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการคล่องตัว รวดเร็ว

สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษาชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

จากการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาของโรงเรียนกีฬาสังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยของนักวิชาการและนักการศึกษา พบว่า 1) มีความแตกต่างกันด้านคุณภาพระหว่างโรงเรียนกีฬาด้วยกันโดยขึ้นอยู่กับขนาด ศักยภาพของผู้บริหาร ความเอาใจใส่ของครู และระบบการจัดการเรียนการสอน ทำให้ความยอมรับของครูและผู้ปกครองไม่เท่ากันระหว่างโรงเรียน ซึ่งปัญหาลักษณะเช่นเดียวกันนี้เกิดขึ้นเช่นเดียวกับโรงเรียนทั่วๆ ไปด้วย 2) ภาพลักษณ์โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ ในสายตาประชาชนยังมีเรื่องต้องแก้ไขหลายเรื่อง เช่น นักเรียนยังขาดทักษะความรู้ความสามารถด้านวิชาการ ครูไม่จบตรงสาขาที่สอน เป็นต้น 3) สัดส่วนจำนวนนักเรียนในโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียนทั่วๆ ไปยังมีน้อย โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา 4) การควบคุมจากรัฐในด้านกฎระเบียบยังไม่คล่องตัว ขาดระบบติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 5) ความมั่นคงในวิชาชีพครูและอัตราเงินเดือนยังไม่จูงใจมากพอ จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น การเสริมสร้างสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาโดยเฉพาะในงานด้านวิชาการ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามบทบาทที่คาดหวัง และเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ จำแนกตามประเภทการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน

ความสำคัญของการการศึกษาค้นคว้า

สถานศึกษาได้สารสนเทศเกี่ยวกับการศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลและประโยชน์ในการจัดการศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ ประกอบด้วย

- 1.1 ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้
- 1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.3 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 1.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ ครูผู้สอนของโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2553 จำนวน 241 คน ประกอบด้วย

- 2.1 ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 121 คน
- 2.2 ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 120 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือจากโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ ครูผู้สอนของโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2553 จำนวน 184 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie & D.W.Morgan) โดยการแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) ตามสัดส่วนของสถานศึกษา ประกอบด้วย

- 3.1 ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 92 คน
- 3.2 ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 92 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

- 4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 4.1.1 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็น

1) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 10 ปี

2) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10 ปี ขึ้นไป

4.1.2 ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น

1) โรงเรียนขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนกีฬารองการบริหารส่วนจังหวัด

พิษณุโลก โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร(กีฬา) และ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

2) โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และ

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการมี 4 ด้าน ประกอบด้วย

4.2.1 ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้

4.2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

4.3.3 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

4.4.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือสามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน คณะครู และผู้เกี่ยวข้อง

2. เขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาและคัดเลือกผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือเข้าดำรงตำแหน่งได้เหมาะสมกับภารกิจ

3. ผู้วิจัยสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมออกมาและมีผลต่อปฏิบัติงานเป็นบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งสามารถผลักดันให้คนๆ นั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบ

2. การบริหารด้านวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนการสอน ต่างๆ ที่บุคคลหลายๆ คนในสถาบันนั้นร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งกายจิตใจเพื่อให้ เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อผู้เรียน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอน

3. สมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้ ทักษะและความสามารถของ ผู้บริหารสถานศึกษาด้านวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่เป้าหมาย การจัดกิจกรรมหรือ ประสบการณ์การเรียนการสอน และของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ให้ ความคิดเห็นจากบทบาทหน้าที่และสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ใน 4 ด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 4) ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ในการแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและด้านส่งเสริมให้มี การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

3.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 การจัดทำโครงสร้าง หลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตร การนำหลักสูตรใช้ การบริหารจัดการใช้ หลักสูตร การนิเทศการใช้หลักสูตร การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การปรับปรุงและ การพัฒนาหลักสูตร

3.3 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการชี้แนะให้ความช่วยเหลือและแนะนำครูในการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา การประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา

3.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัย ในชั้นเรียน รวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ได้แก่ สามารถกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยใน ชั้นเรียน สามารถสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก สามารถส่งเสริมบรรยากาศ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และสามารถเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกสถานศึกษา

4. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 6 แห่ง ได้แก่โรงเรียนกีฬาจังหวัดพิษณุโลก โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดแพร่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดกำแพงเพชร โรงเรียนกีฬาจังหวัดเชียงรายและโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ แบ่งออกเป็นขนาด ดังนี้

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือที่มีจำนวนนักเรียน 121 – 499 คน

4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือที่มีจำนวนนักเรียน 500 คน ขึ้นไป

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา รองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ จำนวน 6 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2553

6. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการ และครูอัตราจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ จำนวน 6 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2553

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2. ครูผู้สอนปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความเห็นต่อสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬาในเขตภาคเหนือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5